

بعد از پرفیور کردن و فیکس کردن، مغزها از جمجمه درآورده شد و با میکروسکوپ نوری و الکترونی مورد مطالعه قرار گرفت. مورفولوژی و فراساختار و تراکم نورونی در نواحی $CA_1, CA_3, D.G, Subiculum$ مورد مطالعه قرار گرفت. یافته ها: ما درجات مختلفی از تراکم نورونی را در نواحی مختلف هیپوکامپ موش صحرایی در مراحل مختلف تکاملی مشاهده کردیم. نتیجه گیری: همچنین نتیجه بررسی ما نشان داد در گروههای تجربی که تاموکسیفن دریافت کرده بودند تعداد سلولهای ناحیه CA_1 در مقایسه با گروههای کنترل کاهش یافت. این نتایج اثرات حفاظت نورونی استروژن در هیپوکامپ را نشان می دهد. واژگان کلیدی: هیپوکامپ، تاموکسیفن، استروژن، موش صحرایی در حال تکامل

تاثیر Levostatin بر باروری موش صحرایی

ماده

ندایی سید ارشاد ، خزاعی محمد رسول ، فدیمی محمد رسول
خزاعی مظفر

دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، مرکز تحقیقات تولید مثل
ershad_nedaei@yahoo.com

مقدمه: Levostatin یکی از داروهای خانواده مهار کننده های HMG-CoA ردوکتاز است که در کاهش کلسترول خون مصرف می شود. اثرات دیگر این دارو تحت بررسی است و اخیراً کاربرد آن در درمان آندومتروز در مدل های آزمایشگاهی معرفی شده است. هدف تحقیق حاضر شنا سایی اثر این دارو بر تعداد مکانهای لانه گزینی و تعداد نوزادان در موش صحرایی است.

مواد و روشها: 24 سرموش صحرایی ماده نژاد NMRI با وزن ۱۷۰-۲۲۰ گرم بطور تصادفی در چهار گروه (n=6) قرار گرفتند. دو گروه کنترل و آزمایش برای تغییرات مکانهای لانه گزینی و دو گروه کنترل و آزمایش برای بررسی تعداد نوزادان استفاده شدند. در تمامی گروهها ۲۰ پس از مثبت شدن واژینال اسمیر، موش ها وارد مطالعه شدند گروههای آزمایش روزهای اول تا پنجم لواستاتین (2mg/kg/day) در 0.5cc حلال و گروههای کنترل حلال دارو (سالین) را با همان حجم دریافت کردند. برای شمارش مکانهای لانه گزینی، موش های کنترل و شاهد در روز ۷ بارداری کشته و تشریح شدند. موشهای دو گروه کنترل و شاهد دیگر تا زایمان نگهداری شده و نوزادان آنها شمارش گردید. برای آنالیز آماری از تست ANOVA یکطرفه و TUKEY استفاده شد. (P<0.05).

یافته ها: هیچ گونه تفاوت آماری معنی داری بین گروههای کنترل و آزمایش از نظر تعداد مکانهای لانه گزینی و تعداد نوزادان مشاهده نشد. هر چند کاهش آنها در گروههای آزمایش مشاهده گردید. نتیجه گیری: Levostatin اثر منفی بر باروری موش صحرایی از نظر تغییر تعداد مکانهای لانه گزینی و تعداد نوزادان، نشان نمی دهد.

متسفانه استفاده از این اقیون های خاتمان برانداز در میان جامعه ما نیز شیوع چندان کمی ندارد و هر روزه نیز در حال افزایش است.

مواد و روشها: این یک مقاله مروری است. بنابراین فاقد این بخش است.

یافته ها: ثابت شده است که مصرف کوکائین توسط مادر در دوره بارداری و بعد از تولد می تواند باعث بروز عوارض و ناهنجاریها و نارساییهای متعددی در جنین و نوزاد شود از جمله: کاهش رشد و کاهش وزن جنین، تحریک پذیری شدید، کاهش فعالیت اندامها، اگزسفال، نقص الخلقه ای که تمام یا قسمتی از مخ خارج از جمجمه قرار دارد، نارساییهای چشمی، اختلالات استخوانی، خونریزی مغزی، کوچکی سر، شکاف پلکی کوتاه، گوش های چرخش پیدا کرده، بینی بیرون زده، برآمدگی ناحیه بین دو ابرو، شکاف لب، کوچکی فک پایین، اختلالات اندامی از جمله فقدان اندام ها، نقایص کلیوی، ناهنجاریهای قلبی از جمله نقص دیواره بین دهلیزی، نقص دیواره بین بطنی و غیره.

نتیجه گیری: یکی از مهمترین مکانیسم های ایجاد ناهنجاری توسط کوکائین ایجاد انقباض عروقی در عروق رحم می باشد که منجر به کمبود اکسیژن در جنین شده و از این طریق باعث ایجاد ناهنجاریهای مختلف می گردد. اعلام این اثرات سوء و مکانیسم های ایجاد آنها ضمن آگاهی دادن به مردم، حاوی پیام فرهنگی ارزشمندی برای جامعه ما می باشد تا مردم هر چه بیشتر با عوارض استعمال این ماده مخدر آشنا گردند و از بروز ناهنجاریهای مختلف جلوگیری شود.

واژگان کلیدی: کوکائین، سلول، ناهنجاری، جنین

اثرات تاموکسیفن روی سلولهای پیرامیدال ناحیه CA_1 هیپوکامپ موش صحرایی در دوره های قبل و بعد از تولد

نجف زاده نوروز ، نویخت ملیحه ، جامعی سید بهنام الدین، رستگار طبیب، طباطبایی پروانه

دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده علوم پایه، گروه آناتومی و بافت شناسی

nowruznejatfzade@yahoo.com

مقدمه: استروئیدهای گنادی در دوره بلوغ فیزیولوژی هیپوکامپ را تحت تاثیر قرار میدهد. تا بحال معلوم نیست که آیا استروئیدهای مادر می توانند فیزیولوژی هیپوکامپ را در طی دوره های مختلف تکامل تحت تاثیر قرار دهند یا نه؟

مواد و روشها: به عبارت دیگر جهت تعیین تاثیر استروئیدهای مادری روی هیپوکامپ در حال تکامل از تاموکسیفن که آنتاگونیست نسبی استروژن است، استفاده کردیم. تاموکسیفن را با دوزهای مشخص به موش های صحرایی باردار نژاد ویستار تزریق کردیم و تاثیر آن را در نوزادان فول ترم قبل و بعد از تولد و در موش های صحرایی یک و سه هفته بعد از تولد بررسی کردیم.